

Tvrdohlavý Turek.

Napsal Julius Verne.

Aut. překlad Ot. Petrové.

"Nuže, milý strýčku?" pravil Ahmet vracel se.

"Nepůjete s námi?" ptal se Sélím.

"Což musím použít násilí?" děla Amasie, dotknuvši se jemně ramene Kérabanova.

"Dal jsem připravit loďku, tak že nám zbývá jen přeplouti Bospor," pravil Sélím.

"Bospor!" vykřikl Kéraban.

Na to suchým tónem dodal:

"Jen okamžik, Sélime, požaduje se stále ještě poplatek deseti para za osobu, jež chce přeplouti Bospor?"

"Nepochybně ano, příteli Kérabane, ale nyní, kdy zahrál jste již ottomanským úřadům tak výborný kousek, že šel jste z Cařihradu do Skutari, aniž byste zaplatil, doufám, že nebudete se zdráhati..."

"Nepovolím!" zkrátka odsekl Kéraban.

"Tedy nebudete moci přeplouti!" mluvil Sélím.

"Nechťsi... Nepteploji!"

"A náš sňatek..." zvolal Ahmet, "náš sňatek, jenž musí být ještě dnes vykonán?"

"Bude vykonán beze mne!"

"Toť nemožno. Jste mým poručníkem, strýče Kérabane, a víte, že jest vaše přítomnost nevyhnutelná."

"Nuže dobře, Ahmet, počkej, až přeložím svůj obchod do Skutari, a pak oženš se ve Skutari."

Všechny tyto odpovědi proneseny byly takovým přizvukem, jaký dával málo naděje na odměkčená tvrdohlavce.

"Příteli Kérabane," domlouval mu Sélím, "vždyť víte, že jest dnes poslední den, a že by bylo celé jmění, jež připadnouti má mé děti, nezvratně ztraceno, kdyby..."

Kéraban pohodil záporně hlavou, učiniv zároveň pohyb ještě zápornější.

"Strýčku, nebudete chtít..."

"Mám-li být nucen zaplatit deset para, nikdy, vezte nikdy nepřeploji Bospor. U Allaha, raději učiním ještě jednou cestu kolem Černého moře, abyc se dostal do Cařihradu."

"Ale strýče, považte, jaké zlo tím způsobíte," dával mu Ahmet na uvážení. "Tvrdošijnost za podobných okolností, dovolte, abych vám řekl byla by skutečně neocenitelná... Učiníte nešťastnými ty, kteří vás vždy tolik milovali."

"Ahmete, dej si pozor na jazyk!" zabručel Kéraban tónem, jenž nevěstil nic dobrého.

"Ne, ne, milý strýče!... Mé srdce překypuje a nikdo mi nezabrání v řeči... Toť nepřekně od vás."

"Drahý Ahmet," vmísila se Amasie do řeči, "upokojte se. Nemluvte tak o svém strýci... Unikne-li vám jmění, v němž jste měl právo doufati, vzdejte se tohoto sňatku."

"Vás abych se vzdal!" zvolal Ahmet, přivínuv dívku k srdci.

"Nikdy... Ne... Nikdy... Pojďte... Opusťte toto město, abychom se do něho více nevrátili. Ještě zbude tolik, abychom mohli zaplatit deset para k přeplavení do Cařihradu."

A nedověda se více opanovati, vlekl Ahmet dívku ku dveřím.

"Kérabane!..." zvolal Sélím, pokoušeje se naposled přivést jej k rozumu.

"Nechte mne, Sélime, nechte mne."

"Bohužel, pojďte, otče!" pravila Amasie pohlednuvši na Kérabana se zaraženými očima.

A chtěla přiblížiti se s Ahmetem ku dveřím sal-nu, když mladý muž náhle se zastavil, řka:

"Naposledy tážím se vás, strýče, jestli zdráháte se doprovdít nás do Cařihradu k soudci, kdež jest vaše přítomnost při našem sňatku nevyhnutelná?"

"Zda-li se zdráhám?" zvolal Kéraban, dupnuv při tom, div že se podlaha neprobořila. "Nikdy nepodrobím se onomu poplatku."

"Kérabane!" děl Sélím.

"Ne, u Allaha, ne."

"Nuže, s Bohem, strýče!" pravil Ahmet. "Vaše svéhlavost bude nás státi jmění... Zničte tu, jež měla se státi vaší neteří... Nechtěsi... Jméni nelituji... Ale vaši vinou bylo naše štěstí opozděno... Vícekrát se neuhlídáme."

A mladý muž, provázen jsa Amasií, Sélímem, Nedžebou a Nizibem, opustil salon, pak villu a za několik okamžiků na to usedl vřichů do člunu, na němž se do Cařihradu přeplavil.

Kéraban, osaměl, přecházel v největším rozčilení po komnatě.

"Ne. U Allaha. Ne. U Mahomeda!" pravil sám k sobě.

"Bylo by mne to nedůstojno... Učiniti cestu kolem Černého moře, abych nemusil tu daň zaplatiti, a nyní, při svém přechodu, vynadati deset para z kapsy... Ne... Raději nevkročí noha má nikdy více do Cařihradu... Prodám svůj dům v Galatě... Nebudu více obchodovati... Dám všechno své jmění Ahmetovi, abych nahradil ono, o něž přišla Amasie. Bude bohat... a já... já budu chudý... Ale ne, a nepovolím."

"Povoliti... Platiti..." opakoval. "Já... Kéraban..."

Setkali se s náčelníkem policie, jenž mne vyzýval... jenž viděl, jak jsem odcestoval... jenž čeká na můj návrat... jenž dobíral by si mne veřejně, až by onen poplatek požadoval... Nikdy."

Bylo zřejmo, že bojoval Kéraban se svým svědomím a že cítil dobře, že následky této pošetilé umíněnosti budou ne pro něho, nýbrž pro ostatní osudnými.

"Ano... pokračoval. "Ale přijme-li to Ahmet? Odešel všecek zoufalý a na mne rozezlý... Chápu to... Jest hrdý... Od mrtve nyní vše ode mne... Hledme, vždyť jsem poctivec. A pro hloupou svou paličatost mám zakázati štěstí těch dvou dětí? Ah! Kéž zaškrtí Allah celý Divan a s ním všechny moderní Turky."

Kéraban přecházel zmníčně ve svém saloně. Odstrkoval nohami všechny pohovky i podušky. Hledal nějaký křehký předmět, na němž by si svou zlost schladil, a brzy rozlétl se dvě skvozně vázy na stěpy. Při tom stále pokračoval ve svém hovoru:

"Amasie... Ahmet... Ne... Nemohu být přčinou jejich neštěstí... a to z pouhé samolásky... Zdržeti ten sňatek... snad ho úplně zmařiti... Ale povoliti... Já, povoliti... Allah mně buď milostiv."

A po těchto posledních slovech, nalézaje se na vrchole nepopsatelné a nevyslovitelné zlosti, vyrazil Kéraban ze salonu.

KAPITOLA 16

Šťastný návrat

Ve Skutari panoval slavnostní ruch od přístavu až k paláci sultána, a na druhé straně úžiny, v Cařihradě, na nábrežích Galaty, od prvního lodního mostu až ku kasárnám na náměstí Top-Hané nebyly zástupy mešit. Proto též

mizely sladké vody evropské, tvořící přístav Zlatý Roh, pod flotilou okrášlených lodí, člunů, parníků, pfeplněných Turky, Albánci, Řeky, Evropany a Asiaty, dopravujících se buď k té či k oné pevnině.

Bylo to se vábivě a neobyčejně divadlo, jež takové davy přilákalo.

"Nuže, když Ahmet a Sélím s Amasií a Nedžebou po zapravení nové daně na pobřeží Top Hané vystoupili, octli se ve víru radováněk, nebyli však v náladě aby se jich účastnili."

Jelikož však ona podivná, necht' byla již jakákoliv, měla práva tolik lidstva přivábiti, bylo zcela přirozeno, že též Van Mitten, jeho spanilá nevěsta, urozená Sarabul, jakož i jeho švagr, urozený Janar, provázeni jsouce poslušným Brunem, přináleželi k počtu zvědavců.

Ahmet setkal se se svými bývalými druhy na nábrežích. Zda provázal Van Mitten svou novou rodinu, či provázela ona jeho? Ten poslední případ zdál se býti mnohem pravděpodobnější.

Nechť již tomu bylo jakkoliv, právě, když potkal je Ahmet, pravila Sarabul k svému ženichovi:

"Ano, pane Van Mitten, v Kurdistanu máme ještě krásnější slavnosti."

"Rád vám věřím, krásná Sarabulo."

To vyneslo Janarovi tuto odpověď:

"Činíte dobře."

Zatím bylo slyšeti několik výkřiků, vycházejících z netrpělivého davu, leč Amasie a Ahmet si jich ani nepovšimli.

"Ne, drahá Amasie," pravil Ahmet, znal jsem dobře svého strýce, ale přece bych jej nikdy byl neměl za schopna toho, by svou umíněnost hnal až do krajnosti bezcitnosti."

"Tedy dokud bude ona daň v platnosti, nevrátí se nikdy do Cařihradu?" tázala se Nedžeb.

"On?... nikdy!" odušil Ahmet.

"Litují-li ztráty svého jmění, není to k vůli vám, drahý Ahmet."

"Zapomeňme na to vše," děl Ahmet, "a abychom lépe na vše zapomeli, abychom se lépe od tohoto tvrdohlavce, jenž mně až dosud byl otcem, odloučili, opustíme Cařihrad a vrátíme se do Oděsy."

"Ah, ten Kéraban," zvolal hněvivě Sélím. "Zaslouhoval by nejhorší trest."

"Ano," přizvukovala Nedžeb, "ku příkladu, aby stal se manželem té Kurdky. Proč on se s ní neoženil?"

Toť se ví, že Sarabul, jsouc všecka zaujata svým ženichem, jehož si byla vydobyla, neslyšela ani tento pro ni tak málo lichotivý návrh mladé společnice, ani odpověď Sélimovu:

"On?... Jemu podařilo by se konečně i ji zkroutiti... jak se umíněností krotí divoké šelmy."

"Možná," zabručel melancholicky Bruno. "Avšak prozatím jest můj ubohý pán v kleci."

Ahmet a jeho druzi brali zatím malou účast na všem, co dělo se právě na nábrežích Péry a Zlatého Rohu. V jich duševní náladě zajímalo je to vše málo, tak že sotva zeslechli, jak jistý Turek k jinému prohodil:

"Ten Storch jest skutečný odvětlivce. Dostati se přes Bospor takým způsobem."

"Ano," odvětil druhý se smíchem, "a to způsobem, jež slavní výběrci nové daně rozhodně nepředvidali."

Ačkoli si Ahmet nevdímal hovoru obou Turků, musil přece odpověděti, když byl náhle takto osloven:

"Aj, víme váženého Ahmeta."

Dokoučení příště.

JAKO HODINY. Lidáké ústrojí jest jako hodiny. Jest-liže něco je chybné, stroj odepře vykonávaní svojí povinnost, a vy spěcháte k správkaři. Stokrát jsou posílány mnohé k hodináři pro nákladné správký, až kapka oleje by vše spravila.

DRA. PETRA

HOBOKO

— starodávny kořínkový a bylínny lék —

Jest "kapkou oleje", jenž uvede lidáké "stroje" opět do pravidelného běhu. Vyčistí nečistotu, jež ucpává ústrojí — vyčistí a oživí krev, uvede do chodu žaludek, vnitřnosti, ledviny a játra s potřebnou pravidelností. Není to lék z lékárny. Dodáván pouze zvláštními jednateli.

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO., 112-114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON 119.

Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém západě.

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC

v čis. 1306 Farnam ul.

Pravá importovaná piva na čepu. Píseňské z Měšťanského pivovaru v Pizni v Čechách. Hobrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světoznámé Faust získalo rozsláhou reputaci. Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.

401f

Nejoblíbenější středisko Čechů z Omahy i venkova jest

Elegantně zařízený HOSTINEC

JOS. NOVÁK, č. 424 již. 15. a Howard ul.

Výtečný Krugův "Cabinet" stále na čepu, jakož i nejlepší piva lahvová. Na skládě má pouze ta nejlepší vína. Jemné likéry a výborné doutníky. Chutný zákusek vždy po ruce.

O hojnou přízeň krajanů žádá JOS. NOVÁK.

Lumír Rye

Pravá čistá samožitná, 10 roků stará

4 plné kvarty... \$3.50

3 gallony v soudku neb v láhvích, 9.50

4 1/2 " " " " 15.50

Veškeré dopravní výlohy až k Vám platíme samí.

ZDARMA zašleme s objednávkou 5 gallonů kořalky, vína, neb likéru **JEDEN GALLON** dobrého vína (vyjma piva a lihu)

Schneider & Klein

Jediní českí obchodníci Hlohovými ve Sp. St.

1232 So. 13th St., Omaha, Neb.

Jaro se blíží--nastane setba

S koupí farmy nelze otálet.

UKÁZKA Z NAŠEHO SEZNAMU:

Farma o 40 akrech v okresu Polk v Missouri za \$1,600.

Farma tato leží v dobré krajině 2 míle od okresního sídla, velmi krásného do města. Má 40 akrů dobrého, vzdělaného pozemku s černo, hlubokou ornici. Z města vede kolem ní dobrá cesta. Krajina jest mírně vlnitá. Každodenní bezplatná poštovní doprava. České okolí. Farma obehnaná je se dvou stran živým plotem. Staré stavby. Obydlí o 6 světlících, stáj na 2 a po případě na 4 koně a kurník. Studna s pumpou a stálou vodou u domu. Kolem obydlí nalézá se něco mladých ovocných stromů a drobného ovoce. Farma tato jest pronajata za jednu třetinu úrody. Cena \$1,600. Polovice hotové. Zbytek jest splatný za 2 roky na mortgage, který jest možno obnoviti anebo kdykoli splatiti. Výhodná koupě.

Farmy v různých státech, od 15 do 240 akrů, v ceně \$1,000 až \$12,000.

Česká Ústřední Pozemková Kancelář

Jan Janák, řídící, Pilsen Station, Chicago, Ill.